

[POŻRZYCIEL *sb m*

N pl pożrzycielowie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Ten, kto pożera; przen [kogo]: Izali nie poználi wŹytcy broiċiele nieprawoŹci/ (że żrą) lud moy (iáko) chleb (*marg*) wł: pożrzyċielowie ludu mego/ iedzą chleb. (-) [*comedentes populum meum, ac si comederent panem*] (á) Iehowy nie przyzywáią? *BudBib Ps 13/4 (Linde)*.

Cf **POŻERCA, POŻYRACZ**

MN